

Hans Vandeweghe sportjournalist bij *De Morgen*
aan Kobe Bryant Amerikaanse basketballer, overleed op 26 januari 2020

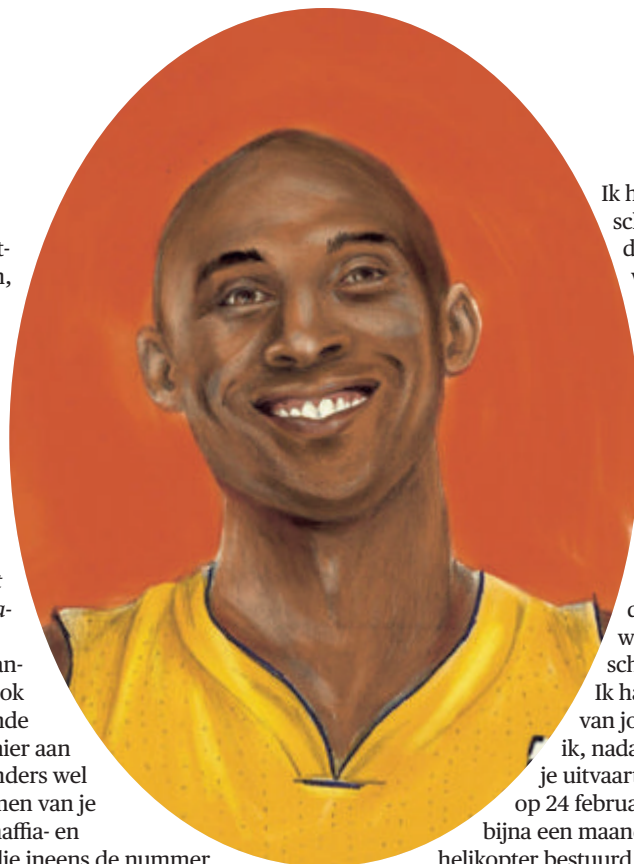
Closest thing to Jordan

Dear Kobe,

Zal ik maar meteen met de deur in huis vallen, in jouw geval jammer genoeg de hemelpoort? Voor mij is Michael Jordan de *greatest of all time*, de GOAT. Niet alleen van het basketbal, maar van alle sporten. Jazeker, meer nog dan Muhammad Ali. Ik was, ben en zal altijd een fan zijn van Michael Jordan. Op hem zijn die typisch Amerikaanse superlatieven als *'out of our league'*, *'beyond imagination'*, *'the closest thing to Jesus'* van toepassing. Op niemand anders. Niet op LeBron James, ook niet op jou, hoe tragisch je einde ook was. Op een speciale manier aan je einde komen, beïnvloedt anders wel in gunstige zin het beeld dat men van je overhoudt - denk maar aan maffia- en cocaïnehoer Maradona, hoe die ineens de nummer één van het voetbal werd.

Ongehoord. Jouw dossier - om het zo even te duiden - is ook niet vrij van bezwarende stukken. Als rookie van achttien sprak je zo min mogelijk tegen je medespelers van de Lakers, tenzij om hun te zeggen dat ze je zo snel mogelijk die basketbal moesten geven. Shaquille O'Neal noemde jou al meteen 'Showboat'. Je coach Phil Jackson moest na een paar jaar Kobe in psychotherapie, zo erg hing je het uit.

Je kopieerde Jordan om hem te overtreffen. Je belde, sms'te hem om de haverklap. In jullie eerste wedstrijd tegenover elkaar vroeg je hem in de wedstrijd raad over je jumpshot, heel goed wetende dat hij je een vervelend baasje vond. Jij scoorde 33 punten, hij 36. Jordan was geen doetje voor zijn medemaats, maar bij jou was er twintig jaar lang één constante: *'me, myself and I'*.

Je coach moest na een paar jaar Kobe in psychotherapie, zo erg hing je het uit

Ik heb een zwarte zelfverkleerde schrijfster, niet gehinderd door de minste kennis van topsport, weten schrijven dat jij 'het rolmodel was waar wij zwarte jongeren krampachtig naar op zoek waren'. De donkerste passage uit je leven, die verkrachtingszaak uit 2003, deed ze af als een vergissing. Ach ja, je had je verontschuldigd. Je dacht abusievelijk dat het om seks met instemming ging. Dat je naar aloude Amerikaanse traditie voor 2,5 miljoen dollar de zaak had afgekocht, was de schrijfster vergeten op te schrijven.

Ik had al bij al geen positief beeld van jou. Misschien dwaal ik, dacht ik, nadat ik Michael Jordan hoorde op je uitvaartplechtigheid in Staples Center op 24 februari van dit jaar. Je was toen al bijna een maand daarvoor verongelukt, in een helikopter bestuurd door iemand die geen vergunning had, die te laag vloog in de mist, samen met je dochter: hoeveel tragiek kan een mens/gezin overkomen?

Na een minuut in zijn elf minuten durende speech was MJ al aan het huilen. Jij was eerst zijn kleine broer, dat ettertje dat soms in de weg loopt, een vervelend kereltje. Alvorens zijn *dear friend* te worden, een tegenstander naar wie hij opkeek en, eenmaal op dat parket, alles gaf. Zijn bewondering voor jou kwam er pas nadat hij doorhad dat jij hem nog meer bewonderde en toen ging het alleen nog maar over gedeelde passie. Zijn mooiste woorden die avond waren: 'Kobe wilde de beste speler zijn die hij kon zijn (niet dé beste, begrepen) en ik wilde de beste grote broer zijn die ik voor hem kon zijn.'

Kobe Bryant, laten we het hier en nu afkloppen, je was *the closest thing to Jordan*.